

tím, že uložení trestů těch připouští jen, jsou-li tu uvedené okolnosti. Odpovídá proto zákonu jak trest nuceného dání do výslužby, tak i trest propuštění ze služby toliko, lze-li vzít za prokázáno, že okresní úředník se dopustil disc. činu a že jsou tu vedle činu (opomenutí) samotného ještě okolnosti v cit. bodech uvedené. Okolnosti ty nejsou však zákonným znakem disc. přestupku, nýbrž toliko momenty, odůvodňujícími některý z uvedených dvou těžkých trestů. Na druhé straně klade však zákon trest nucené výslužby a trest propuštění ze služby sobě na roveň a do jedné linie a sluší proto mít za to, že jsou-li dány zmíněné skutečnosti, je ponechán trestajícímu orgánu, který z uvedených dvou trestů uzná za trest, odpovídající tíži spáchaného činu. Nemůže proto vyšší úřad zkrátiti neb obmeziti samosprávný okres zastupitelský v jeho právu trestati disciplinárně provinilého okresního úředníka, uznal-li, vyřizuje odvolání úředníka toho, na trest dání do výslužby a změnil-li tak výrok okresní správní komise, která vyměřila trest propuštění.

Nebylo proto nezákonně zkráceno ani právo stěžujícího si okresu tím, že žal. úřad změnil trest propuštění v trest nucené výslužby a je opačný názor stížnosti mylný. Za tohoto stavu práva je ovšem s hlediska zásahu do práv stěžujícího si okresu nerozhodno, měl či neměl-li závěr žal. úřadu o tom, že zúčastněná strana nezpůsobila okresu význačnou škodu, opory ve spisech, resp. přihlédl-li jen k okolnostem polehčujícím, a nemohl se nss obíratí vývody stížnosti, jež tyto momenty rozvádějí a s toho hlediska proti nař. rozhodnutí nastupují. A ježto konečně nemůže nss jako kasační tribunál nahraditi hodnocení zem. úřadu jako kárného soudce svým vlastním, nemohl se obíratí meritem, t. j. otázkou, zda byl trest nuceného dání do výslužby přiměřený provinění zúčastněné strany.

Č. 10.432.

Ř í z e n í s p r á v n í: Podání opravného prostředku na poštu stačí jen tehdy k zachování odvolací lhůty, byl-li na obálce uveden úřad, u něhož odvolání má býti podáno.

(Nález ze dne 21. března 1933 č. 4899.)

V ě c: Firma Bratří B. v J. proti zemskému úřadu v Praze o včasnost opravného prostředku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Z usnesení obecního zastupitelstva v N. z 11. května 1929 o odprodeji hospodářských budov čp. . . . Bohuslavu H. podala firma Bratří B. odvolání, jež okresní výbor v Kamenici nad Lipou zamítl usnesením ze 17. června 1929 jako bezdůvodné. Intimát okresního úřadu v Kamenici nad Lipou z 28. června 1929 o tomto rozhodnutí okresního výboru, opatřený poučením, že proti tomuto rozhodnutí lze podati námitky ve lhůtě 15 dnů, počínajíc dnem po doručení k zem. úřadu v Praze, podáním u okresního úřadu, byl stěžující si firmě doručen podle zjištění ve správních spisech obsaženého dne 3. července 1929.

Firma Bratří B. podala plnou mocí vykázaným Drem Rudolfem B., advokátem v J., proti tomuto rozhodnutí námitky, pokud se týče odvolání, datované dnem 17. července 1929 a podané na poštovní úřad v J. dne 18. července 1929 jako doporučená zásilka č. 922. Okresní úřad předložil odvolání zem. úřadu v Praze, který vrátil odvolání okresnímu úřadu, aby zjistil, zda odvolání bylo podáno včas, a bude-li najisto postaveno, že odvolání je opožděné, sám o odvolání rozhodl ve smyslu ustanovení § 78 al. 1. vl. nař. č. 8/28.

Okresní úřad v Kamenici n./L. výměrem z 15. dubna 1930 odvolání odmítl jako opožděné v podstatě z toho důvodu, že právní zástupce firmy Bratří B. podal sice odvolání v stanovené 15denní lhůtě rekursní dne 18. července 1929, ale s adresou okresního soudu v K. Podle potvrzení poštovního úřadu v K. z 8. dubna 1930 bylo odvolání (doporučený dopis č. 922, podaný v J. dne 18. července 1929) doručeno okresnímu soudu v K. dne 19. července 1929 a teprve dne 20. července pod správnou adresou okresnímu úřadu v K.

Odvolání z tohoto výměru podané, zemský úřad v Praze nař. výměrem zamítl pro konaném šetření jako bezdůvodné.

Stížnost na toto rozhodnutí podaná především vytýká, že nař. rozhodnutí nebylo doručeno vykázanému zmocněnci stěžující si firmy, nýbrž stěžující si firmě samé. Námitku tuto uznal nss bezdůvodnou, neboť i když podle § 30 vl. nař. č. 8/28 o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů jest úřední vyřízení pro strany doručovati jejich vykázaným zmocněncům, nelze v daném případě nezachování tohoto předpisu uznati za podstatnou vadu řízení, neboť z obsahu stížnosti je patrné, že st-lka obsah nař. rozhodnutí seznala, táž podala do něho stížnost k nss a nss přijal stížnost tu k meritornímu projednání; neutrpěla tudíž st-lka vytýkanou nepravdelností v doručení žádnou újmu v možnosti obrany svých práv.

Ve věci neuznal pak nss stížnost důvodnou.

Obsahem nař. rozhodnutí jest jediný výrok, totiž, že se potvrzuje jako zákonné rozhodnutí okresního úřadu v K. z 15. dubna 1930, jímž bylo odmítnuto odvolání stěžující si firmy z rozhodnutí okresního výboru v K. ze 17. června 1929 pro opožděné jeho podání. O tom, kdy jest odvolání považovati za podané včas, stanoví se v § 75 cit. vl. nař. č. 8/28, že odvolání je včas podáno, došlo-li ve lhůtě odvolací k úřadu, u něhož jest je podati, nebo bylo-li aspoň v téže lhůtě podáno na poštu k dopravě úřadu, u něhož odvolání má být podáno; v posléz uvedeném případě je tedy podmínkou včasnosti, že podání bylo na úřad, u něhož má být odvolání podáno, adresováno, t. j., že tento úřad byl správně uveden na obálce poštovní zásilky, neboť pro poštovní dopravu je směrodatným označení adresáta na obalu zásilky (arg. §§ 34 a 114 pošt. řádu č. 317/1916 ř. z.). Je proto zcela lhostejnou okolnost, na niž stížnost poukazuje, že v odvolacím spisu samém byl správně uveden jako úřad, k němuž podání směřovalo, okresní úřad v K. Pokud pak jde o adresu na poštovní zásilce stěžující si firmy z 18. července 1929, bylo ve správním řízení zjištěno a stížnost to sama připouští, že ona poštovní zásilka, obsahující odvolání stěžující si firmy, nebyla odevzdána poště k dopravě k okresnímu úřadu v K., kde odvolání mělo

býti podáno, nýbrž k dopravě k okresnímu soudu tamtéž. Nebylo tedy cit. předpisu § 75 vl. nař. č. 8/28 vyhověno a je pak lhostejno, jak okresní soud s došlým k němu podáním naložil, když seznal, že není proň určeno, zda je poslal okresnímu úřadu přímo neb je vrátil poště, aby je okresnímu úřadu doručila. Jsou proto námitky stížnosti po této stránce uplatňované pro právní posouzení věci bezvýznamné a proto bezdůvodné. — — —

Bez důvodná je také námitka, že, považoval-li okresní úřad v K. odvolání původně za podané včas a předložil-li je žal. úřadu, byl nepřipustným a zákonem neodůvodněným zásah úřadu II. stolice, aby odvolání za včas podané uznáno nebylo, neboť ve vl. nař. č. 8/28 o správním řízení není ani výslovného předpisu, ani normy, z níž by bylo lze dovoditi, že by úřad II. stolice, má-li pochybnost o včasnosti odvolání, nesměl vrátit věc úřadu I. stolice, aby tento na základě ustanovení § 78 odst. 1 cit. vl. nař. sám posoudil včasnost odvolání. — — —

Č. 10.433.

Vodní právo: I. * K zařízení na pobřežních pozemcích, jež působí zaplavování cizích pobřežních pozemků, jest potřebí vodoprávního konsensu (§ 10 odst. 3 a § 17 čes. zák. vod. č. 71/1870 z. z.). — II. * Podlehlou ve smyslu § 99 odst. 2 čes. vod. zák. jest i strana, která se smírem zavázala odstraniti svémocnou novotu podle návrhu strany touto novotou poškozené neb ohrožené.

(Nález ze dne 22. března 1933 č. 5084/31.)

Věc: Jiří a Anna H. v O. proti ministerstvu zemědělství o zvýšení břehu potoka a náhradu útrat podle vodního zákona.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud obsahuje výrok o náhradě útrat řízení a právního zastoupení manželů M., se zrušuje pro nezákonnost. V ostatním se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem ze dne 19. září 1924 č. 50.058 vydala osp v Domažlicích toto rozhodnutí: »Dne 21. srpna 1923 podali manželé Tomáš a Anna M. z O. a Matěj a Barbora N. z O., zastoupení advokátem Drem Jaroslavem Štěpánkem ze Kdyně, u osp-é v Domažlicích jako úřadu vodoprávního žalobu na manžele Jiřího a Annu H. z O. pro přestupek vod. zák. Jelikož pokus úřadu vodoprávního, aby spor odklizen byl vzájemnou dohodou sporných stran bez konání roku na místě samém, zůstal bez výsledku, provedeno z příkazu osp-é z 5. července 1924 vodoprávní řízení na místě samém v O. a to dne 2. srpna 1924, při němž za účasti stran spor vedoucích, starosty obce, sousedů a zájemníků, zjištěno toto:

»Jak ze žaloby jest vidno, manželé Jiří a Anna H. dopustili se přestupku vod. zák. tím, že u potoka vytékajícího z rybníka a tvořícího přirozenou hranici mezi polem manželů H. a mezi zahradou manželů M. a mezi stavebními parcelami manželů M. a manželů H., zvýšili částečně pravý břeh potoka. Tento potok protéká zprvu pod rybníkem loukou